

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

בפני כב' השופט מנחם (מריו) קליין

דוד זילברשלג

המבקש:

נגד

גלובל נטוורקס טכנולוגיות ואח'

המשיבים:

החלטה

1

2

3 "מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני ג' דברים שהיו בו: עבודה

4 זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים... אבל מקדש שני שהיו

5 עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני

6 שהייתה בו שנאת חנם..."

7 (תלמוד בבלי, מסכת יומא, דף ט' עמ' ב')

8

9 כמה קשה לי לחתום על החלטה זו בעיתוי בו כילתה שרפה גדולה את בית מקדשינו

10 וכתוצאה מכך גלינו מארצנו נתרחקנו מעל אדמתנו ובאו עלינו כל צרות הגלות. בתיק זה

11 מתגלים בערבוביה יחדיו סיבות חורבן בית ראשון ובית שני: גם עבודה זרה (ל"מולך"

12 הרייטינג), גם גילוי עריות (במובנו הרחב של ביטוי זה), גם שפיכות דמים (על הקשר בין לשון

13 הרע ובין שפיכות דמים ראה אצל הנביא **יחזקאל פרק כב פסוק ט'**) ושנאת חנם שעולה על

14 כולנה...

15

16 לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ניסיתי להביאם להסכמה דיונית בקשר לבקשה זו ואף

17 הכרזתי על הפסקה במהלך הדיון לשם כך. לצערי ניסיון זה לא צלח. משכך אין מנוס

18 מלהכריע בה בבחינת **"ייקוב הדין את ההר"** (מסכת סנהדרין דף ו').

19

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

רקע

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
1. לפני בקשה להורות על אסור פרסום ההליכים המתנהלים בתיק מכוח סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").
2. התובענה העיקרית הוגשה מכח החוק, על ידי מר דוד זילברשלג (להלן: "המבקש") כנגד גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ (להלן: "החברה"), גיא כהן, שמעון יאיר בריטקופף, דוד רוטברג ודב פוברסקי (להלן יחדיו: "המשיבים").
3. התובענה העיקרית עוסקת בפרסומה של כתבה באתר האינטרנט "בחדרי חרדים" תחת הכותרת "כספים איומים וסחיטות – פרשיית זילברשלג" והפרסומים בפורום האתר.
4. תחילתה של הפרשה בסכסוך עסקי בין המבקש למר פרץ הרשנבוים, שבשיאה שליחת נערת פיתוי אל המבקש במטרה לשדלו לקיים עימה יחסים אסורים על פי ההלכה ולתעד זאת לשם סחיטה (להלן "המקרה").
5. בהיותו המבקש דמות ציבורית מוכרת (בין היתר חבר בהנהלת ארגונים דוגמת יד ושם, בית החולים ביקור חולים, צו פיוס והמכון הישראלי לדמוקרטיה) המקרה פורסם בהרחבה בכלי התקשורת בארץ, הן בתקשורת המשודרת והכתובה וכמובן גם באינטרנט.
6. החברה מחזיקה ומתפעלת אתר אינטרנט בשם "חדרי חרדים" שקהל היעד שלו, כשמו, הוא בעיקר הציבור החרדי עמו נמנה המבקש. המשיב 2 היה מנכ"ל החברה ובעליה בתקופה הרלוונטית לתביעה זו, המשיב 3 העורך הראשי של האתר, המשיב 4 ראש דסק החדשות של האתר והמשיב 5 מנהל האתר.
7. המבקש טוען כי המשיבים נתנו ונותנים יד להכפשתו באופן מגמתי ושיטתי בכל הקשור להתנהלותם בקשר למקרה ולהסתעפויותיו.
8. המבקש מוסיף וטוען כי המשיבים הפכו את האתר ואת הפורומים הפועלים בו לבמה המשמשת להשמצתו ולהלבנת פניו.
9. עוד טוען המבקש, כי המשיבים לא עמדו בהצהרה שמצויה בסעיף 34 לתנאי השימוש והצהרת הפרטיות שמופיעים באתר, אודות גילוי זהותו של משתמש.
10. במסגרת כתב התביעה, המבקש מצטט מהנכתב בפורומים שהעצימו את הפגיעה בשמו הטוב ובין היתר:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

- 1 "רק מי שהרס כל כך הרבה חיים של אנשים אחרים כמו זילברשלג יכול לעמוד כך
2 מול מצלמה"
3 וכן " דודי מתבכין שסחטו אותו ועשו לו ולקחו לו בעוד הוא בעצמו גונב מארגוני
4 חסד סוחט אנשים אחרים מרמה משקר ומזייף" וכן ציטוטים רבים נוספים.
5 המבקש עותר לפיצוי בסך 750,000 ₪. .11
6 לאחר כחודש וחצי מהגשת התביעה העיקרית הוגשה בקשה זו לסעד ביניים
7 ובמסגרתה ב"כ המבקש המלומד ביקש כי בית המשפט יורה על איסור פרסום
8 ההליך לרבות כל כתבי בי-הדין.
9 המשיבים בתגובתם לבקשה טענו כי יש לדחותה. ראשית נטען כי התובענה העיקרית
10 הוגשה כבר לפני כחודש וחצי והמבקש לא טרח לבקש איסור פרסום עד עתה. עוד
11 נטען כי הפרשות שבנדון צוינו וסוקרו בהרחבה בכל אמצעי התקשורת והפירסומים
12 ועדיין מופיעות באינטרנט כיום לכל דורש ועל כן לא ייגרם למבקש כל נזק נוסף מאי
13 מתן הצו.
14 לטענת המבקש אם ינתן פומבי לעצם התביעה, חושש הוא כי הפרסום יגרום לו נזק
15 כפול ומכופל כאשר במקום הושטת סעד מביהמ"ש, בדרך של תובענה, ימצא המבקש
16 ניזוק מעצם הפרסום על התובענה ותוכנה. יתרה מזו, פרסום משני מסוג זה יחל
17 ליצור אפקט מצנן מפניה לערכאות דבר שמנוגד לאינטרס הציבורי.
18 ב"כ המבקש הסביר גם שהאתר המנוהל ע"י משיבה 1 איננו "אתר הייד-פארק" אלא
19 אתר מערכתי שיש לו עמדת מערכת, מתקיים בו נוהל סינון ולא מדובר בבמה
20 חופשית לגמרי. משכך יש לבעל הבמה בה מושמעות אמירות פוגעניות שכאלה –
21 אחריות לנאמר.
22 בתאריך 19.07.11 נתתי צו איסור פרסום ארעי. לאחר קבלת התגובה והתשובה
23 לתגובה שוכנעתי שיש לקיים דיון בדחיפות והוריתי למזכירות לקבוע את התיק
24 לדיון במעמד הצדדים בפגרה.
25 המזכירות קבעה את התיק לדיון בפניי ליום 7/8/011 ובלהלכו ב"כ הצדדים סיכמו
26 את טענותיהם בעל פה וחידדו מספר עניינים, תוך הפניית בית המשפט לפסיקה
27 המחייבת בסוגייה הנדונה.
28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

דיון והכרעה

1

2

3 18. לאחר שבחנתי את כתבי בי הדין ואת האמור בתצהיר המבקש ולאחר ששקלתי את
4 טענות הצדדים - אני סבור שאין מקום, בשלב זה, להורות על איסור פרסומו של
5 ההליך, וזאת כפי שאנמק להלן.

6

7

המסגרת הנורמטיבית

8 19. בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה נקבע עקרון חוקתי בעניין פומביות הדין:

9

10 **"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית**

11

12 **המשפט הורה אחרת".**

13

14 20. בשמירה על עקרון זה טמונה הערובה לתקינותו של ההליך השיפוטי, הן בתחום
15 עשיית הצדק והן בתחום בירור האמת. ביסוד עקרון פומביות הדין עומד חופש
16 הביטוי וזכות הציבור לדעת. מעקרון זה נגזרת גם הזכות לפרסם את ההליך המשפטי
17 (ואת החסינות של סעיף 13(8) לחוק) ופגיעה בעקרון זה נעשית רק במשורה
18 ובמקרים נדירים (וראו את ע"א 4962/07 ידיעות אחרונות נ' פלוני, פורסם בנבו
19 27/2/08).

20

21 21. סעיף 68 (ב) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1982 (להלן: "חוק בתי

22

23 המשפט"), קובע מספר חריגים לעקרון הנ"ל, לאמור:

24

25 **"(ב) בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים**

26

27 **סגורות, אם ראה צורך בכך באחת מאלה:**

28

29 (1) לשם שמירה על בטחון המדינה;

30

31 (2) לשם מניעת פגיעה ביחסי החוץ של המדינה;

32

33 (3) לשם הגנה על המוסר;

34

35 (4) לשם הגנה על עניינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף

36

37 368 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן אדם עם מוגבלות

38

39 שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

- 1 לשם הגנה על ענינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או
2 בעבירה על פי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-
3 ;1998
4 (7) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או
5 מלהעיד בכלל.
6 (8) לשם הגנה על סוד מסחרי.
7 (9) לשם הגנה על ענינו של מתלונן או ניזוק בעבירה לפי סעיף
8 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.25
9

10 סעיף 70(ד) לחוק בית המשפט מורה, כי:
11 "ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט,
12 במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד
13 או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה
14 בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם
15 עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם
16 בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם."
17

18 סעיף 21 לחוק קובע:
19 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון-הרע רשאי בית המשפט,
20 מיזמתו או לבקשת בעל דין, לאסור או לעכב זמנית, מנימוקים
21 שיירשמו, פירסום ברבים של הליכי בית-המשפט- לרבות כתבי
22 טענות כתבי בי-דין אחרים, כתב אישום ודבר הגשתם של אלה
23 ולרבות פסק דין כל עוד אינו חלוט - במידה שראה צורך בכך לשם
24 הגנה על שמו של אדם הנוגע במשפט ואולם לא יאסור בית משפט
25 ולא יעכב זמנית את פירסום דבר פתיחתו של הליך משפטי, או את
26 הפירסום של כתב אישום, תביעה או פסק דין, אם התנגד לכך
27 הנפגע; העובר על איסור לפי סעיף זה, דינו - מאסר ששה חדשים
28 או קנס 5,000 לירות."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

- 1
- 2 22. בע"א 2800/97 ליפטון ואח' נ. גהל ואח', פ"ד נג(3) עמ' 14 הותוותה הדרך בה ישקול
- 3 בית המשפט התנגשות אפשרית בין עיקרון פומביות הדיון אל מול זכויות מתחרות:
- 4 "עיקרון פומביות הדיון הוא בעל מעמד חוקתי בהיותו מעוגן בסעיף 3
- 5 לחוק יסוד השפיטה והוא מהווה מרכיב מרכזי במשטר הדמוקרטי.
- 6 הקפדה מירבית עליו מהווה תנאי הכרחי לשמירה על תקינות ההליך
- 7 השיפוטי ועל אימון הציבור בבתי המשפט.
- 8 עיקרון פומביות הדיון אף כולל את החופש לפרסם ברבים את הנעשה
- 9 בביהמ"ש. כלומר, ביסודו עומד גם חופש הביטוי, שהוא עצמו ניצב
- 10 בראש החירויות שעליהם מבוססת תשתיתה הדמוקרטית של
- 11 המדינה...
- 12 בהתנגשות בין זכויות מתחרות לבין עיקרון פומביות הדיון, נשמר
- 13 לעיקרון פומביות הדיון מעמד בכורה של זכות עילאית.
- 14 הכלל הבסיסי הוא שאין פוגעים בעיקרון פומביות הדיון לרבות בדרך
- 15 של איסור פרסום פס"ד, אלא על יסוד הוראה מפורשת בחוק או על פי
- 16 החלטת ביהמ"ש מכח עילות מפורשות שנקבעו בסעיף 68 לחוק בתי
- 17 המשפט. מקום שבו נתון לביהמ"ש שיקול דעת לאסור פרסום פס"ד
- 18 או לפגוע בדרך אחרת בעיקרון הפומביות, לעולם, תיטה הכף אל עבר
- 19 פומביות הדיון".
- 20
- 21 23. בענייננו אף אחת מהחלופות המנויות בסעיף 68(ב), איננה רלוונטית בקשר למבקש
- 22 שהינו תובע בהליך האזרחי. מבין החלופות המנויות בסעיף 70(ד) רלוונטית לענייננו
- 23 הסמכות לאסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות".
- 24 24. המחוקק בחר לאזן בין הערכים החוקתיים המתנגדים – מצד אחד עקרון פומביות
- 25 הדיון ומהצד האחר הזכות לפרטיות – רק בנקודה בה נגרמת "פגיעה חמורה
- 26 בפרטיות", הואיל ובכל מקרה אחר - תינתן בכורה לעקרון פומביות הדיון על פני
- 27 הזכות לפרטיות (וראו את רע"א 3007/02 יצחק נ' מוזס, פ"ד נו (6) 592 בעמ' 598 וכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

- 1 את בג"צ 1435/03 פלונית נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בחיפה, פ"ד נח
2 (1) 529, 542.
- 3 25. משכך, לא די ב"סתם" פגיעה בפרטיות כדי להביא להטלת איסור פרסום. שאלה זו
4 תיבחן בשים לב לאופי המידע הפוגע, וככל שהמידע מתייחס לעניינים המשתייכים
5 לליבת המונח פרטיות, תגבר הנטייה לראות את הפגיעה כ"פגיעה חמורה" (וראו את
6 ע"א 4963/07 ידועות אחרונות נ' עו"ד פלוני, פורסם בנבו 27/2/2008).
- 7 26. במקרה שלפנינו, לא מצאתי שניתן לקבוע כי פרסום ההליך, בשלב זה, עולה לכדי
8 פגיעה חמורה בפרטיותו של המבקש, באופן שהחשש מפניה יגבר על הזכות למידע.
9 ראשית, תמוה בעיני מדוע המבקש לא ביקש כי יינתן צו האוסר את פרסומו של
10 ההליך עם הגשת כתב התביעה, שהרי הוא זה ש"ירה את יריית הפתיחה" במערכה
11 המתנהלת לפני בית המשפט זה. מכאן, שבמועד הגשת התובענה המבקש, ככל
12 הנראה, לא חש שיש בניהול ההליך בדלתיים פתוחות משום פגיעה בו.
13 שנית, חשיפת פרטי המקרה המהווים פגיעה בפרטיות המבקש, כבר התרחשה -
14 כלומר הנזק הנטען ברובו כבר נגרם. ניתן לומר כי עשוי להיות נזק נוסף הכרוך
15 בהליך אך הוא רק נזק תוצאתי.
- 16 27. סעיף 21 לחוק מעניק לביהמ"ש את שיקול הדעת לבחון את הסוגיה הספציפית ואת
17 הסכנה השקולה בפרסום, מול עיקרון פומביות הדין.
- 18 28. בתיק רע"א 3614/97 דן אבי יצחק, עו"ד נגד חב' החדשות הישראלית בע"מ פד"י נג
19 (1) עמ' 26 (להלן: "עניין בן אבי יצחק") נדונה משמעות איסור הפרסום בתביעת
20 לשון הרע מול עיקרון פומביות הדין.
- 21 נאמר שם, כי שורשיו של עקרון פומביות הדין המונחים על כף המאזנים, האחת
22 נטועים שיקולי מדיניות ציבורית ראויה, ולא דווקא באינטרסים הפרטיים של בעלי
23 הדין. עיקרון זה הועלה, בשיטת המשפט הישראלי, למעלת עיקרון חוקתי כאמור
24 לעיל. זכות הציבור לדעת אף היא רציונאל לעיקרון פומביות הדין.
- 25 בפרסום דבר הגשת התביעה או כתב האישום יש בו לתת ביטוי למחאתו של הנפגע
26 על הפרסום הפוגע. האינטרס המונח על כף המאזנים השניה הוא ההגנה על שמו של
27 אדם הנוגע במשפט. ככלל ההגנה על שמו הטוב של אדם היא זכות יסוד שאינה
28 זקוקה לצידוקים חיצוניים תועלתיים ואף הוכרה כזכות יסוד בס' 3 לחוק יסוד כבוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11-06-11520 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

- 1 האדם וחרותו. אין ספק שקיימת סכנה לפגיעה בשמו הטוב של אדם גם בהליך
2 שיפוטי רגיל ועל אחת כמה וכמה שסכנה זו קיימת בתביעת לשון הרע. הסכנה
3 המוגברת לפגיעה בשמו הטוב של אדם אשר הגיש תביעת לשון הרע עשויה להתיע
4 תובעים פוטנציאלים מהגשת תביעה לשם הגנה על זכויותיהם.
5
- 6 לדידי, בשיטת המשפט שלנו מתקיים יחס של תלות הדדית בין חופש הביטוי לבין .29
7 עיקרון פומביות הדיון. מניעת פרסום באמצעי התקשורת, על המתרחש בהליך
8 שיפוטי פוגעת בחופש הביטוי. עם זאת קיים חשש שפרסומים אודות הליכים
9 משפטיים ישמשו כלי על מנת לחזור על לשון הרע ואף להחמירה. לכן, קבע בית
10 המשפט העליון **בעניין דן אבי יצחק הנ"ל**, כי רק אם בית המשפט ישתכנע כי צפויים
11 פרסומים, אשר יפגעו באופן קשה בשמו הטוב של התובע, ראוי לשקול מתן צו
12 לאיסור הפרסום. לא בכדי, נמתחה האבחנה לעניין סי' 21 לחוק איסור לשון הרע
13 תשכ"ה - 1965, בין משפט דיבה בעל אופן ציבורי, לבין משפט דיבה שעניינו צינעת
14 הפרט. כב' השופטת שטרסברג כהן סברה שם כי נדרשת הוכחה בדבר סיכון מוחשי
15 לפגיעה קשה ובלתי מוצדקת בשמו הטוב של התובע על מנת שינתן צו איסור פרסום.
16
- 17 בע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח', פד"י מט(2), עמ' 843,
18 קבע ביהמ"ש העליון, שם בעמ' 854 מול האותיות א'-ב':
19
- 20 **"במשפט דיבה מתגוששים שני אינטרסים: שמו הטוב של אדם - מזה,**
21 **וחופש הביטוי - מזה. אף ששמו הטוב של אדם הוא ה"נכס" היקר לו**
22 **מכל, מחייב חופש הביטוי שהוא נשמת אפה של הדמוקרטיה, שלא**
23 **לדקדק בציציותיו של הפרסום הפוגע. שכן, האמת שאותה מחפשים**
24 **היא זו העולה מהחלפה חופשית של דעות והשקפות ולא מדיכוי (עצמי**
25 **או חיצוני) של דיבור זה או אחר ... המתח המתמיד הקיים בין**
26 **האינטרס הציבורי לחופש הביטוי, המבקש להקריב את שמו הטוב של**
27 **האדם על מזבח החלפתן החופשית של דעות, לבין אינטרס הפרט לשמו**
28 **הטוב, המסרב להעקד על מזבח זה, מקשה על תיחום גבולותיו של**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

1 "חופש לשון הרע". האיזון הראוי בין שני האינטרסים המתנגשים הוא
2 הקו המנחה, וקביעתו מודרכת, בין היתר, ממהות הפגיעה, ממדינתה
3 וממהותו של הנפגע".

מן הכלל אל הפרט

- 4
5
6
7 31. המבקש הוא דמות ידועה בציבוריות הישראלית בכללותה ובחברה החרדית בפרט.
8 הוא היה מעורב בסכסוך עסקי קשה ונוקב שכתוצאה ממנו נשלחה אליו "נערה יפת
9 תואר" לפתותו והוכיח קבל עם ועדה מספר אמרות חז"ל כגון ש"כל הגדול מחבירו
10 יצרו גדול הימנו" (מסכת סוכה דף נב) ש"אין אפוטרופוס לעריות" (מסכת כתובות
11 דף יג) וכי אצל כל אחד מסתתר לו איבר קטן אשר "מרעיבו שבע ומשביעו רעב" (מסכת סנהדרין דף קז).
12
13 31. העניין פורסם זה מכבר בהרחבה בכלי תקשורת רבים ומגוונים והטוקבקים
14 ו"אשכולות" השונים אין בהם בכדי לשנות מה שנעשה.
15 32. מקובלת עלי טענת ב"כ המשיבים ולפיה אין מקום להטיל צנזורה מראש (כמו
16 במשטרים אפלים) על אתר אינטרנט, בקשר לגולשים באתר על דברים אשר עדיין לא
17 התפרסמו בכלל. אין מקום לסתום פיות של מאות אלפי גולשים מראש ולהטיל
18 צנזורה מקיפה בנוגע למבקש.
19 33. כמו כן, אני מקבל את טענת המשיבים שטרוניה כלפי גולש מסויים אינה יכולה
20 להקפיא את פעילות האתר בנושא הנדון, כואב ככל שיהיה. מקובלת עלי הטענה
21 לפיה אדם סביר שנפגע מפרסום יכול לפנות לאתר לגבי פרסום ספציפי כזה או אחר
22 לטעון שנפגע מלשון הרע והאתר יבחן זאת. יתירה מזו, בפועל המשיבים הסירו את
23 אותה הודעה שלטענת המבקש יעץ לו להתאבד והאחרת שרמזה שיש לו קשר עם
24 אשה נשואה המתגוררת ברמת שלמה.
25 34. לדידי צודקים ב"כ המשיבים בטענתם שהמדובר באיש תקשורת מובהק ולא באדם
26 אנונימי, שיזם הליך ורוצה רק שקט. המבקש מתראיין ומייחס לנתבעים דברים
27 חמורים ביותר, כגון שהם שותפים לדבר עבירה.
28 משכך זכותם של המשיבים להתגונן ושהציבור ידע גם את גירסתם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

סוף דבר

35. לאור כל האמור לעיל לא מצאתי שיש מקום בשלב הזה להורות על איסור פרסום ההליכים נשוא התובענה ולכן אני דוחה את הבקשה.

36. עם זאת אציין, שבמידה ובהמשך ניהול ההליך יוגשו לעיון בית המשפט פרסומים נוספים, אשר מקימים חשש לפגיעה קשה וחמורה במבקש תוך ניסיון "לשבור" אותו ואת יכולתו לנסות לממש את זכויותיו בבית המשפט, יהא מקום לדון שנית בנושא.

37. צו איסור פרסום ארעי שניתן ביום 19.07.11 מבוטל. המבקש ישלם למשיבים הוצאות ההליך בסך 18,000 ₪ ללא קשר לתוצאות המשפט.

38. לא אוכל לסיים החלטתי זו, ללא כמה מילים אישיות למבקש אשר ישב במשך הדיון מכונס בתוך עצמו ויכולתי לחוש את כאבו הגדול. אני מצטער על כי לפי הדין הקיים, אין לאל ידי להושיע, ולקבל בקשתו.

עם זאת, אוכל לנסות להשיא עצה: לא פעם נכתבים גם עלי דברי נאצה, טוקבקים ופרשנויות שונות ומשונות שהמרחק ביניהם לבין האמת הוא כמרחק מזרח ממערב. איני יודע האם מקור הדברים בבעל דין שהפסיד בדינו בהליך אזרחי, בפרקליטה מתוסכלת מזיכוי שזיכיתי נאשם בפלילים, במתמחה לשעבר שהתאכזב שלא סידרתי לו עבודה, בסטודנט שקיבל ציון נמוך במבחן שהעברתי באוניברסיטה או סתם במי שה"אגינדה" השיפוטית שלי החותרת לשילוב המשפט העברי וערכי הצדק החלוקתי במשפט הישראלי אינם נראים לו.

יושב אני חסר אוניס, ללא יכולת להגיב על דברי כזב ולעיתים אף דברי בלע. עם הזמן למדתי שהדרך הנכונה לפעול הוא בדרכו של מרן הרב קוק (אורות הקודש ב, עמ' תמד) ולפי הכלל של "הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים בייסורים עליהם הכתוב אומר: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו' (מסכת שבת דף פח.).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9/8/011

ת"א 11520-06-11 זילברשלג נ' גלובל נטוורקס טכנולוגיות אינטרנט בע"מ ואח'

1 ב"דעת זקנים מבעלי התוספות" מפורש ששמש ששמע חרפתו ולא השיב נתגדל על-
2 ידי כן .

3

4

5 המזכירות תסיר את סטטוס "דלתיים סגורות" מתיק זה

6

7

8 ניתנה היום, י' אב תשע"א, 09 אוגוסט 2011, בהעדר הצדדים.

9

מנחם קליין, שופט

10